

CRĂCIUNUL – BUCURIA COPILOR

PROF. CRAVEȚ MIRELA
LICEUL TEOLOGIC PENTICOSTAL „LOGOS,, TIMIȘOARA

MOTTO:

“Copii , Craciunul nu este o intalnire cu Mosul , ci un spirit prezent in inimile noastre!” Mary Ellen Chase

În fiecare sărbătoare a Crăciunului repetăm cu bucurie același mod de a o sărbători, ca un fel de frână pusă galopului schimbărilor prin care trecem. Picurăm sfințenie în această veche tradiție cu dorința de a reînvia momentul nașterii pruncului Iisus. Dar mai este încă ceva, mărturisit sau nu, pe lângă semnificația sa religioasă, din taințele adânci ale trăirilor noastre, copilul de odinioară rămas în noi o cere cu tărie. E cea mai frumoasă și mai iubită dintre sărbători, atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari. Diferența constă doar în felul de manifestare. Copiii sunt mai explozivi, mai liberi în a-și arăta bucuria, n-au niciun fel de retenere. Poate din acest motiv credem că această sărbătoare este mai ales a copiilor. Dacă noi, cei mari, suntem mai reținuți și ne controlăm manifestările, dar trebuie să mărturisim deschis, că și în adâncurile noastre ne îmbrânțește dorința de a lăsa liber copilul din

noi să se reverse peste undele timpului, să fim tot noi cei de odinioară pe care aproape că-l și vedem aievea printre gene. Ne trezim că scormone în noi emoții care pot aduce lacrima în colțul ochilor în diferite momente, fie când ascultăm colinde, fie când apar imaginile părinților din clipele de odinioară când ne simțeam ocrotiți de ei, fie când retrăim prin copiii sau nepoții noștri scene de pe vremea când eram fericiți și nu știam prețul acestei fericiri, dar pe care o revalorificăm acum.

Prin sfințenia și frumusețea ei, această Sărbătoare este așteptată cu mare bucurie în lumea întreagă și dăinuie de peste două mii de ani. Chiar dacă unele popoare au altă credință decât cea creștină, au și ele o sărbătoare a luminii în această perioadă din an.

Spre regretul nostru, se înfiripă tot mai mult tendința de a pune stăpânire pe această Sărbătoare factorul comercial. Frumosul confecționat în serie, nimicește frumosul în sine și pune în umbră misterul religios, mai ales la orașe unde e mai evident cu cât orașul este mai mare. La țară își păstrează mai bine ceva din aura duhului arhaic al sfințeniei și curățeniei sufletești. Dar oricum ar fi, emoția și bucuria acestor zile sunt păstrate vii în adâncurile în care sălășluște copilul din noi.

Intotdeauna venirea pe lume a unui copil a fost un prilej de mare bucurie, iar pentru nașterea Fiului lui Dumnezeu trăim cea mai mare bucurie reamintind-o în fiecare an la 25 decembrie. Dacă strămoșii noștri, dacii, plângeau la venirea pe lume a unui copil, cred că erau îndemnați doar de un gând asupra greutăților prin care trece omul de-a lungul vieții, dar în sine, ei se bucurau ca și oamenii zilelor noastre, căci natura umană nu s-a schimbat de la începuturile ei.

Fiind atât de răspândită și de prețuită, această sărbătoare peste tot își impune câteva elemente care-o definesc, la care apoi se mai adaugă elemente de folclor și de tradiții specifice fiecărei țări, dându-i astfel culoarea și căldura omenescului din ei.

Moș Crăciun este peste tot la fel, ca la pol, chiar și în țările calde unde locuitorii n-au simțit pe fața lor fiorul fulgilor de nea. Peste tot are aceeași înfățișare, Moșul blând și bun, îmbrăcat în roșu, cu barba mare, albă, venind de la Polul Nord tras de renii săi, păstrându-și fiecare nealterat numele, în frunte cu Rudolf. Peste tot vedem chipul Moșului intrând pe horn cu sacul plin de jucării, așa cum i-a creat imaginea desenatorul american Thomas Nast în anul 1860, imagine pe care o păstrăm până astăzi. Fără brad nici nu se poate imagina această sărbătoare. Peste tot elemente reale se împletesc cu cele imaginare într-o simplitate cuceritoare care dau zbor larg gândurilor și ne plimbă în lumea plină de minunății.

În România, pe lângă imaginile asociate cu feeria iernii, cu puritatea zăpezii, cu căldura și lumina lemnelor troznind și scânteind în sobă și dacă suntem la oraș în șemineu, cu scenele în

care eroul principal este Moș Crăciun sau ieslea cu pruncul Iisus, am adăugat elemente specifice nouă, colindătorii înotând prin nămeți cu traista de gât, cu steaua, cu capra, cu plugușorul, cu Vasilca, cu buhaiul, cu sorcova. Dar colindele... frumoase și de tot felul răsună prin lumea largă, dar niciunele nu răsună în noi așa frumos ca cele cântate de copii, de parcă s-ar fi identificat cu ele și musai să murmurăm și noi după ei, fiindcă tâșnesc din noi din locul unde au stat ascunse aproape un an.

Nostalgia nu ne dă pace și urmărind în gând șirul de copii colindători ne trezیم că a țâșnit din noi câte un crâmpei de vers învățat pe timpul copilăriei:

***Când argintiile lor glasuri vor îngâna „Florile-dalbe”,
Gândiți-vă, că nu e dată închipuirii omenești
O mai aleasă întrupare de sol al vrerilor cerești,
Ca argintiile lor glasuri, când vor cânta „Florile-dalbe!”***

(Elena Farago)

Când întâlnim aspectele pe care nu l-am gustat în copilărie, se poate să nu le trăim și pe ele din toată inima? Păi nu-ți vine să te amesteci în rândul copiilor și să te bucuri, chiar să primești dulciuri, să aplauzi, să te minunezi când vezi frumoasele parade? Poți să nu îi faci semne de bucurie Moșului care încheie parada păstrându-și zâmbetul pe buze, cum îi stă bine unui Moș Crăciun voios, stând alături de Crăciunița lui. Toți copiii îi trimit scrisori Moșului și minune mare, cum nu lasă niciun copil fără răspuns, dar absolut niciunul... și face fotografiile cu toți copiii, nu refuza pe nimeni și la toți le zâmbește și le vorbește frumos...

Cum ai putea să treci pe străzi și să nu dai drumul baierelor inimii să se bucure de feeria luminilor și podoabelor care fac din localitatea ta un crâmpei de feerie!? E bine că fiecare țară își imprimă specificul ei. Imaginea asta rămâne doar pentru acolo unde noi îl numim “acasă”.

Se apropie Crăciunul și Anul Nou și îl aștept pe Moș Crăciun cu bucuria copilului păstrat în străfundul ființei mele.

Haideți să ne-ntoarcem puțin la sufletul cald de copil ce emană candoare, bunătate și dragoste ...să revenim la copilărie, să învățăm să readucem în prezent tot ce a fost miracol în trecut: iarna, vacanța, brăduțul, colindele, tradițiile, poveștile la gura sobei, pe bătrânul Moș Crăciun,... haideți să simțim cu toții Crăciunul prin ochi de copil!... Sărbători fericite tuturor!